

Index Rerum,

Reus ob non possessionem tempore late sententiæ tamdiu durat absolutus quandiu non possideat, secus cessante causa & cœperit possidere, p. 610. n. 165
Rev.

Jure & consuetudine est attributa facultas & potestas Regibus Hispaniæ propulsandi violentias & tollendi oppressiones à iudicibus Ecclesiasticis factas, p. 7. num. 16

Rex Hispaniæ est supremus Princeps non recognoscens Superiorem, nec Imperio subest, p. 8. n. 26

Reges in temporalibus Vicarii Christi Domini nostri electi fuere, ut in pace vassallos à violentiis defendant, p. 10. n. 41

Rex est imago Reipub. & quasi Deus in terra, ibid. n. 43

Regis proprium officium est, vi oppressos liberare, ib. Reges ad hoc sunt in terris dati à Deo ut tueantur Ecclesiam universalem, & omnes Ecclesias, & Ecclesiasticam libertatem, p. 14. n. 72

Reges Hispaniæ, & ceteri Catholice Reipublice supremi Principes sunt protectores decretorum Concilii Trid. ib. n. 73

Reges Catholici tanquam Christianæ religionis protectores possunt assistere per se, & suos legatos consilio propter quietem reipublice, ib. n. 74

Ex debito sui officii & charitatis tenetur Rex præstare auxilium oppressis, p. 18. n. 88

Rex potest admi data iudicis Ecclesiastici superioris remissione, p. 21. n. 104

Regis auxilium implorare contra detinentes decimas licitum est, p. 21. n. 106

Reges & Imperatores tenentur præstare auxilium Ecclesiæ, ibid. n. 107

Reges defensores Ecclesiæ, & religionis appellantur, p. 22. n. 113

Rex est ordinarius in suo Regno, cum omnes iurisdictiones ab eo effluerint, ib. n. 114

Reges Christianissimi & sanctæ Sedi Apostolicæ obediens non tolerant consuetudinem cognoscendi de violentiis ab Ecclesiasticis perpetratis, si iniustitiam contineret, nec est præsumendum, p. 27. n. 157

Reges in ordine ad spiritualia subsunt Summo Pontifici, qui etiam temporalem iurisdictionem habet in ordine ad spiritualia, p. 45. n. 295

Regis majoria aut Pontificis nullatenus à Rege alienari potest, p. 57. n. 38

In Rege duæ significationes, & personæ concurrunt, intellectualis per se verans ænigmaticè, & corporalis, p. 57. n. 41

Rex licet deficiat quoad rumbum, remanet persona Regis quoad organum, quæ est publica, principaliter fundans actus quæ potius attenditur, quam virtus organica, n. 32

Rex semper vivit quoad maiestatem supremam & protectionem subditorum, quæ nullo facto avelli potest, n. 43

Regi commendata est omni jure maximè clericorum protectio, p. 58. n. 57

Regibus subsunt Ecclesiasticæ personæ in iis, quæ tangunt regimen & ordinem potestatis & ad eorum invocationem tenentur accedere, p. 72. n. 268. & n. 272

Regi tenentur Ecclesiastici Prælati obedientiam, fidelitatem, & reverentiam observare, n. 269

Regi ratione domicilii Ecclesiasticæ personæ subsunt, n. 270

Rex in executione protectionis naturalis, & nudæ defensionis non procedit ex potentia iurisdictionis contentiosæ, sed potestatis publicæ, & œconomicæ, p. 72. n. 276

Rex supremus potest à suo Regno expellere clericos vim notoriam inferentes suis vassallis & turbatores pacis publicæ, & iurisdictionis, & præcipere, ne ad sua

Regna accedant, n. 277

Regia maiestas vestigiis semper Concilii Tridentini decretorum, maximè in violentiarum cognitione inhaeret, p. 138. n. 8

A Rege sententiante ut Comes ad Superiorem Comitatus appellatur, p. 294. n. 233

Regis & eius Concilii supremi iussu, an possint capere, & pignorare bona Ecclesiastica, sive decimas contribuere tenentur ad huiusmodi Ecclesiæ reparationem tanquam Concilii Tridentini executorum, p. 366. n. 8

Regi Hispaniæ competit jus patronatus in quibusdam beneficiis ex Bulla Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum, p. 417. n. 10

Contra Regem nulla potest probari scientia & patientia, ut aliquis usu per jus patronatus, cum potius tales Bullæ in eius derogatione retinentur in Hispania, ne illis uti queant impetrantes, p. 418. n. 17

Regibus Hispaniæ non currit tempus quadrimestre ad præsentandum beneficia & Episcopatus suæ Coronæ, etiam si eorum officiales sciant vacationes, p. 419. n. 43

Et etiam si Rex ipse sciat vacationem, ob maximas occupationes, p. 419. n. 43

Regi cum nunquam currat tempus ad præsentandum ex defectu scientiæ, semper potest reclamare contra provisiones ordinarij, ib. n. 44

Catholica Maiestas licet non sit usus sui juris patronatus indultis in aliquibus beneficiis, illa non amittit per non usum, p. 422. n. 98

Rex Hispaniæ indultis juris patronatus usus est semper in parte, p. 423. n. 100

Rex Hispaniæ majori parte beneficiorum consistorialium virtute concessionum Apostolicarum usus est quoties vacare contingunt, p. 423. n. 106

Rex Hispaniæ non tractat de acquirendo novo jure patronatus in beneficiis consistorialibus, sed de conferendo sibi ex indultis Apostolicis competente, p. 443. n. 110

Rex Hispaniæ existente in quasi possessione juris patronatus universalis beneficiorum consistorialium, ordinarius etiam particulariter non potest aliquid illorum quasi possidere: & de ratione, p. 425. n. 137

Rex in sua præsentatione ad beneficium noviter repletum, ut præferatur, debet de suo jure patronatus in illo beneficio docere, alias interim ordinarius non excluditur, p. 426. n. 159

Catholica maiestas misit per sua Regna præcipuè Gallicæ, Asturæ & Obiedo personas fide dignas scientiæ & conscientiæ, ut recognoscerent beneficia suo Regio patronatus spectantia, p. 427. n. 165

Rege absente nuntiatio prædicta fiebat ejus Vice-Regi, p. 431. n. 230

Reges Hispaniæ sunt veri patroni Cathedralium, prælatiarum & Abbatiarum consistorialium horum regnorum Hispaniæ, p. 431. n. 223

Et quo jure ib. & numeris seqq.

Regi Catholico jus patronatus in consistorialibus beneficiis Hispaniæ fuit attributum Pontificum indultis, p. 431. n. 225

Rex Hispaniæ fuit redactus ad suum jus eligendi, quod prius habebat consensu & ordinatione Ecclesiæ universalis & prælatorum Hispaniæ, p. 431. n. 228

Rex noster invictissimus quot, qualesve Episcopatus & Archiepiscopatus provideat in Hispania, & extra illam remissivè, p. 432. n. 237

Rex Catholicus hodie præsentat Prælatos Ecclesiarum cujus jure patronatus nihil detrahitur, p. 432. n. 231

Regem Catholicum magno prosequi favore per Romanam Ecclesiam, p. 432. n. 232

Rex Hispaniæ ob suam suorumque ministrorum maximam religionem majori fruitur potentia, quam nemo

& Verborum.

nemo hucusque fuerit assequutus, p. 432. n. 231

Reges omnes de jure communi habere regium patronatum majorum Ecclesiarum suæ ditionis, qui affirmant, p. 432. n. 239

Rex potest opponere Episcopum electum sibi esse suspectum, quo probato, retractatur electio, p. 432. n. 240

Regis interest, nosse qui in suo regno Ecclesias sunt administraturi, p. 432. n. 241

Catholica maiestas non indiget iudiciis & præsumptionibus probationis juris patronatus, quia ipse non tractat de probanda illius prescriptione, cum satis sit probata sua intentio, & ejus patronatus in consistorialibus, p. 434. n. 267

Catholica maiestas tractat dumtaxat de probanda qualitate beneficii, an sit vel fuerit consistoriale necne, quæ est longe minoris probationis, p. 434. n. 268

Rex an possit donare jus patronatus sibi à sede Apostolica concessum in consistorialibus, remissivè, p. 435. n. 295

Rogitus.

Rogitus Principis, & superioris inducit mandatum, & præciam necessitatem, p. 64. n. 154

Rogitus principis & superioris inducit mandatum in iis, in quibus potest mandare, non in aliis, p. 65. n. 169

Rogitus in provisione ordinariam suam literalem significationem retinet, nec aliam patitur natura negotii, p. 65. n. 171

Rogitus absolutionis inducit præceptum post actorum inspectionem, & dato decreto violentiæ, ib. n. 172

Rota.

Rotæ Auditores aliter censuere de recurso ad iustitiam Aragonum, quam praxis in rei veritate se habet, p. 39. n. 256

Rotæ Domini non habent excommunicatos recurrentes ad regem pro tollenda violentia, sed ubi cum iurisdictione seculares procedere intelligunt, p. 39. n. 260

Recursum ad iudices laicos ad nudam defensionem suæ possessionis Rota semper approbavit, n. 261

Rota non intendit tollere recursum ad iudices seculares pro defensione naturali, in casu variè fuit declaratum quandoque incurrisse recurrentem, quandoque non incurrisse, p. 49. n. 270

Rotæ decisiones relatæ, casu negato, quod reproba-verint recursum ad regem, ei standum non erit, cum in contrarium plures numero sint illum approbantes, cui favet consuetudo, & Doctorum caterva, n. 271

Rotæ in eligenda opinione magna est autoritas, imò communem facit, n. 172

Rotam rotare & diversimodè aliquando judicare qui dixerint, n. 273

Rotæ tantum deferendum, quantum ratio ipsa urget, num. 274

Rotæ decisio jus non facit, nec ad causandum determinationem est necessaria, n. 275

Rotæ decisio adducitur, quæ reprobat recursum ad Regem judicialiter procedentem, p. 41. n. 277

Rotæ decisio refertur, quæ recurrentes ad iudices seculares excommunicatos declarat, cui respondetur, p. 42. n. 283

Rota decisio alia quæ de recurso ad regem loquitur refertur, ib.

Rotæ decisio refertur de recurso ad regem disponens, p. 42. n. 285

Rotæ decisio refertur loquens de recurso ad seculares, p. 43. n. 286

Salgado de Protes. Reg.

Rotæ decisio refertur loquens de recurso ad seculares num. 287

Rotæ decisio refertur disponens in recurso ad seculares p. 44. n. 288

Respondetur ad præfatas Rotæ decisiones, ut tunc prohibeant recursum, quando supponunt tolli violentiam cum iurisdictione, non tamen extrajudicialiter, ibid.

Rotæ decisio refertur, quæ dicitur licitè esse patronis laicis recurrere ad laicos pro tollenda vi, quod nos *retentio de Bullas* vocamus, n. 286

Rotæ decisiones plures referuntur, quibus recursum ad Regem legitime dicitur, ad finem propulsandi viam extrajudicialiter, secus si debitus, & solitus excedatur modus, p. 55. n. 13

Rotæ decisio refertur, ut secunda sententia revocatoria primæ executæ in parochiali non sit evocanda appellatione remota, p. 362. n. 67. & 52

Rotæ stylus observat, ut examen testium sit nullum si fiat à notario recusato, quia sola suspicio jurata illum movet in totum, p. 410. n. 248

Rotæ decisio mirabilis refertur in proposito, ubi condemnatus ad beneficii restitutionem cum fructibus compellitur præstare fructus decursus post sententiam usque ad actualem dimissionem, p. 659. n. 14

Rusticus.

Rusticus quo tempore capi non possit, p. 176. n. 96

S

Salarium.

Salarii famulorum sententia non suspenditur per appellationem à condemnato emissam, quia res non patitur dilationem, p. 348. n. 78

Salarii & mercedis famulorum causa summariè tractatur, atque etiam appellatio à sententia salarii & mercedis non retardat executionem, p. 348. n. 79

Salarium advocatorum, Procuratorum, sollicitorum, an recipiat appellationem suspensivam, p. 248. n. 80

Salarii & mercedis famulorum causa tractatur in die feriato ob honorem Dei, qui succedit loco alimentorum, p. 348. n. 86

Salarii materia remissivè, p. 348. n. 93

Salarium petitur in iudicio, ubi lis mota fuit, & etiam in foro Ecclesiastico, quo laicus potest compelli pro salario litis ibi tractatæ, p. 348. n. 74

Salarii & mercedis executio non suspenditur per appellationem, p. 351. n. 4

Salvianum interdictum.

Salvianum interdictum est utilissimum, & merè possessorium, quod ad coelum exclamant Doctores, p. 449. n. 43

Salvianum interdictum competit fundi domino contra colonum, ut adipisci possit possessionem earum rerum quæ illatæ sint in fundo, p. 449. n. 44

Et ideo competit pro pensione fundi locati, & hoc est directum interdictum, p. 449. ib.

Salvianum interdictum utile datur etiam domino contra conductorem prædiorum urbanorum, p. 449. n. 45

Salvianum interdictum competit cuilibet creditori habenti bona sui debitoris obligata etiam tacite & ex quacunque causa, p. 447. n. 46

Salvianum interdictum est remedium summarium, in quo de sola possessione tractatur, p. 449. n. 48

Salviano utens non tenetur probare, rem hypothecam fuisse in bonis debitoris, sed illam possessivè, p. 449. num. 49

Salvianum interdictum non admittit exceptiones respicientes defectum pignoris, maximè requirentes altiore indagationem, num. 50. secus hypothecaria, p. 449. ib.

Vuu

De

Index Rerum,

De pluribus specialitatibus Salviani interdicti, & diffinitivæ inter illud, & actionem hypothecariam, remissive, p. 449. n. 51
 Salvianum interdictum ita se habet ad actionem hypothecariam, sicut possessorium ad petitorium, ib. num. 52
 Salvianum interdictum tanquam merè possessorium non admittit appellationem suspensivam, sed actio hypothecaria, p. 449. n. 52
 Salvianum interdictum quando possit habere mixturam proprietatis, ut appellatio admittatur, p. 452. 453. n. 96

Salvus conductus.

Salvus conductus in epistola Principis habet vim legis, p. 173. n. 50. & 51
 Salvus conductus infringitur per novum delictum, & etiam respectu antiqui, p. 174. n. 56. & 58
 Salvus conductus quanto tempore, & locis duret, p. 179. n. 124

Sapiens.

Sapientis est mutare consilium in melius, p. 109. n. 63
 Non poterit notari de levitate utens sano consilio revocando quod male fecit, ib.
 Sapientis consilio sententiæ ferendæ si partes expressè consenserint, stare non tollitur appellatio, pag. 237. n. 130
 Sapientis consilio si partes promittant stare qualecumque sit, non licet appellare, p. 237. n. 131

Scholarius.

Scholarius causæ pendentes coram delegato à Magistro scholarum in remotis, ad partes trahi nequeunt ad suprema prætoria per viam violentiæ, p. 89. numero 49

Scholasticus.

Scholasticorum causæ vertentes coram Magistro scholarum Salmantino, & ejus locum tenente, non trahuntur ad tribunalia per viam violentiæ, p. 89. numero 41
 Scholasticus, ut reus, an possit conveniri coram iudice ordinario, si degat ultra dietas, pag. 89. ib. numero 42
 Scholastico Salmantino in remotis degenti convento coram ordinario dantur conservatorie literæ per suum Magistrum scholarum, ut remittatur, ibid. num. 46. & 47
 Scholasticorum privilegium non propter Magistrum scholarum, sed propter ipsos scholasticos datum est, p. 90. n. 53

Scientia.

Scientia officialium in præscriptione jurisdictionis Principum, Pontificum, vel Dominorum, eis præjudicat, & sufficiens est, ut eis præjudicium causetur, p. 25. n. 140
 Scientia absque sententiæ intimatione sufficit, ut currat tempus, p. 163. n. 61
 Scientia & notitia Procuratoris cum quo lis acta fuit ad appellandum, nocet domino, & alii ex tunc currit, p. 409. n. 223. & 228
 Scientia officialium in præscriptione contra Principem sufficit, ut illi præjudicet, p. 418. n. 18
 Sciendam officialium in præscriptione contra Principem non sufficere qui teneant, p. 418. n. 19
 Scientia officialium in præscriptione sufficit, nempe in his quorum administratio spectat ad eosdem officiales, eaque ratione possunt reclamare, ib. n. 21
 Scientia officialium non nocet Regi in ejus jure patronatus, ib. n. 23

Scriptor.

Scriptores debent apes imitari ex autoritate Senecæ, p. 7. n. 22

Senator.

Senatores, quibus moveantur ad expediendam provisionem de lege, & quibus etiam ex urbanitate Ecclesiasticis implere adstringatur, pagina 66. numero 177
 Senatores in tollenda violentia, non se intromittunt in causa, & negotio principali, nec circa justitiam, aut injustitiam appellationis, sed de illa apparente notoriè actorum inspectione, p. 66. n. 181
 Senatores longè minorem cognitionem extrajudicalem habent, quam iudex à quo carente jurisdictione, quia iste defert; Senatores præcipiunt deferendum ab alio, p. 66. n. 185
 Senatores supremi in tollenda violentia sunt ministri Ecclesiæ, dirigendo iudices indifcretos per legitimos juris tramites, p. 67. n. 189
 Senatores Regii non pronunciant principaliter de justitia appellationis, sed causativè, p. 67. n. 202
 Senatores Regii possunt damnare in expensis impetrantes beneficia injuste, p. 71. n. 257
 Senatores in executione violentiæ decreti & poenarum, summa procedant præmeditatione, moderatione, ac modesta consideratione, ne excedendo justæ defensionis limites, incidant in censuras Bullæ, p. 74. n. 306
 Senatores inter cognoscendum de violentiæ articulo, præ oculis habere debent jus canonicum, consilia & decreta Ecclesiastica, p. 80. n. 1
 Senatores se abstinere debent à violentia, & cognitione cum ex defectu processus sibi appareat non possit; cum nihil certum decernere possint, p. 95. n. 35
 Senatores caveant in causis violentiæ, ne decreta conditionalia perpendant in his, in quibus jus non relinquit iudicis potestati, & facere non permittit, ut in sententiis diffinitivis, quas revocare non potest, p. 107. n. 25

Senatus.

Senatus in hac cognitione violentiæ nec directe nec indirectè jurisdictionem habet principaliter, nec accessorie, p. 33. n. 198
 Senatus non cognoscit tanquam iudex appellationis, nec habet jurisdictionem de meritis appellationis, & ejus justitia, p. 33. n. 199
 Senatus Regius pronunciat per modum causæ, scilicet iudicem Ecclesiasticum fecisse, vel non fecisse vim in non deferendo appellationi; non verò justè vel injustè processisse, p. 44. n. 200
 Senatus aditus per viam violentiæ, ut appellatio deferatur, & innovata reponatur; solum quoad sui instructionem cognoscit de qualitate appellationis, quod est facti, ut supra, p. 35. n. 214
 Senatus non defert appellationi negata à iudice Ecclesiastico, sed eum provocat, & incitat ut deferat, quod est minus facti, p. 35. n. 216
 Senatus in tollenda vi eo usque suam interponat auctoritatem dumtaxat, quantum ad id sufficiat, alias si ad non necesse se extendat, non facit sine scrupulo centuram, p. 55. n. 9
 Senatus cognoscens de violentia nullum libellum (dempta querimonia) exceptionem, contestationem, receptionem testium, scripturam, nec aliorum actorum præsentationem admittit, cum omnia ad violentiæ cognitionem necessaria detegantur notoriè ex actorum inspectione, p. 61. n. 106
 Senatus non potest ante actorum inspectionem adstringere Ecclesiasticum, ut excommunicatum absolvat, quia interior de violentia excommunicatione non constat, p. 65. n. 158
 Senatus iudicem Ecclesiasticum nolentem deferre virtute provisioni ordinariæ ad id non cogit, cum nondum de violentia constat, p. 159

Senatus

& Verborum.

Senatus non se intromittit in cognitione justitiæ, aut injustitiæ causæ principalis, quæ illibata semper remanet superiori, p. 67. n. 92
 Senatus inter cognoscendum, an sit deferendum; attendere debet jus canonicum, & constitutiones Synodales, sed & hylam illius iudicii Ecclesiastici, à quo est appellatio emissa, p. 81. n. 13
 Senatus inter decernendum articulum violentiæ quam opinionem servare debet, p. 82. n. 22
 Vim fecisse declarat Senatus in dubio consistente in subtilitate juris aut facti intricacione, &c. ibid. numero 25
 Senatus inter decernendum articulum violentiæ, ad hæc debet communi opinioni Doctorum, quam neglexit iudex Ecclesiasticus, ib. n. 25
 Senatus præcisè tenetur inhære ei opinioni, quam de jure potuit iudex Ecclesiasticus eligere, ib. n. 28
 Senatus is est adeundus pro tollenda violentia, ubi degit iudex, à quo appellatur, quod dedit se prohibito, p. 84. n. 11
 Senatus is est adeundus, ubi degit iudex inhibens, à cujus gravamine & inhibitione appellatur, ib. n. 11
 Senatus quis adeundus quando est appellatum à facto utriusque iudicis inhibentis, & invicem inhibentium, degentium in diversis districtibus, ib. n. 13
 Senatus uterque si à qualibet parte appellante & concurrente adhiberetur, maxima sequeretur repugnantia contrarietas & absurdum, alienum à natura Regiæ protectionis, ib. n. 15
 Senatus Regius à Salmantino Magistro ob incompetentiam, vel ab alio iudice Ecclesiastico excommunicatum, potest cognoscere de causa violentiæ ad petitionem fiscalis Regii ejusdem tribunalis, p. 90. numero 55
 Senatus si iudex excommunicatus sit sub alterius tribunalis districtu, quia ad idem erit recurrendum, ibidem
 Senatus Regius non se intromittit in exequenda poena apposita iudici pro attentatis à se factis, p. 100. numero 105
 Senatus Regius vim non facere iudicem Ecclesiasticum declarat, non admittentem appellationem interpositam à repositione facta virtute alias Regii decreti, p. 103. n. 19
 Senatus tunc decretum dat, (que per agoxa no haze fuerat) quando appellationi proposita nihil respondit, nec postea provisioni ordinariæ, sed mandavit notario, ut mittat acta, p. 119. n. 65
 Et quid quando in casu provisioni respondit appellationem esse minus legitimam, &c. an id sit attendendum, cognoscatur super articulo violentiæ, ib. n. 66
 Senatus Regius post actorum inspectionem decretum conditionale decernens, prævidisse, & cognovisse omnes difficultates, quæ oriri possent, censetur, ib. n. 95
 Senatus vim non fieri declarat, quando iudex Ecclesiasticus non detulit appellationi interpositæ a revocatoria, quando in ea non concurrunt causæ gravaminis, aut repositionis, de quibus supra, p. 154. num. 219
 Senatus qualiter se habere debet, quando negotium per viam violentiæ appellationis non delatæ à repositione seu revocatione gravaminis, p. 155. n. 222
 Recurri ad Senatum posse appellatorem, etiam si appellatio delata sit dummodo ea non obstante iudex innovat circa intellectum, l. 36. tit. 5. lib. 2. recop. p. 243. 244. & 245
 Senatus in appellationibus ad se devolutis interjectis ad intimationem sententiæ tantum declarat, per no devueto & in cognitione per viam violentiæ, vim non fieri, p. 164. n. 79

Salgado de Ergeff. Reg.

Senatus is adeundus, sub cuius districtu est iudex à cuius inhibitione appellatur, p. 253. n. 53
 Senatus is adeundus, sub cuius districtu stat iudex, à quo appellatur, quia injustè dedit se pro indebito, p. 254. n. 58
 Senatus quis adeundus, quando est appellandum à facto simul duorum iudicum inhibentis, & inhibiti obtemperantis, existentibus tamen in diversis districtibus, ib. n. 59
 Senatus duos de eadem violentia cognoscere, foret absurdum, & inconveniens, ib. n. 61
 Senatus quilibet pro tollenda violentia adiri potest, ubi appellatur à facto duorum iudicum inhibentis, & inhibenti existentium diversis districtibus, ib. num. 62
 Senatus qui pro violentia adeatur, quando appellatur à duobus iudicibus se invicem inhibentibus degentibus in diversis districtibus, & quid quando ab uno tantum appellatur, p. 257. n. 97
 Senatus aditus per viam violentiæ ob appellationem à provisione Capellanæ, quandoque vim fieri, quandoque verò vim non fieri decernit, atenta natura provisionis extrajudicialis, aut judicialis, pagina 288
 Senatus regius aditus per viam violentiæ quotidie decernit, vim facere iudicem non deferentem appellationi emisse à sententiæ negativa lata contra agentem aliqua via privilegiata, scilicet, executiva, p. 358. n. 12
 Senatus, ad quem recurritur per viam violentiæ quotidie declarat vim non fieri appellationis non deferendo interiecta à secunda sententiæ revocatoria prioris, si eius virtute mittatur aliquis provovis in possessione vacantem beneficii, & ita communiter practiatur, p. 360. n. 35
 Senatus Regius aditus per viam violentiæ communiter decernit, deferendum esse appellationi interiectæ, ubi evidens injustitia apparet ex actis (reprobata opinioe Josephi Sese,) p. 393. n. 8
 Regius Senatus aditus per viam violentiæ ob denegatam appellationem ab excessu, quo decreti genere uti solet, & quomodo concipiendum, p. 522. num. 159

Sententia.

Sententia iudicis, & verbalis jullo non tollit, nec dat possessionem, sed actualis executio requiritur, p. 76. n. 6
 Sententia, quæ non potest secundum ejus tenorem exequi propter maximam difficultatem, aut interdum impossibilitatem, exequi debet eo modo quo potest, ne iudicium reddatur illusorium, pag. 99. numero 97
 Sententia continens rem, vel animal, vel quid simile, si propter interitum non possit exequi in ipsa re vel animali, exequitur in alia re coequali, aut æquivalenti, ib. n. 101
 Sententia sicut & contractus non comprehendit non nominatos in ea, p. 100. 101. n. 119
 Sententia interlocutoria licet quoad partes non appellantes transit in rem judicatam, non tamen quoad iudicem, p. 106. n. 6
 Sententiam interlocutoriam vim diffinitivæ habentem iudex non revocat, p. 107. n. 26
 Sententiam interlocutoriam habentem vim diffinitivæ, si aliam diffinitivam expectat post se, rectè iudex revocat, ib. n. 28
 Sententiam interlocutoriam vim diffinitivæ habentem revocat iudex, si per partem gravatam fuerit appellatum, ib. n. 29
 Cui permittitur ponere Sententiam interlocutoriam, multo fortius licebit illam declarare, & interpretari, quod est minus, p. 109. n. 62

Yuu 2

Index Rerum,

- In Sententia appellabili sui natura facta condemnatione, & in fine mandare relaxari executoriales, est attentatum pendente termino ad appellandum, p. 117. n. 48.
- Sententia lata contra rem judicatam est nulla ipso jure, p. 127. n. 3.
- Sententia absolutoria ob ineptum libellum non impedit alium bene conceptum noviter proponere, ibid. numero 4.
- Sententia lata actis non integris, sed diminute transportatis, est nulla ipso jure, & quae executionem non meretur, p. 128. n. 13.
- Sententia actis diminutis dicitur lata ordine perturbato, ib. n. 28.
- A Sententia, qua iudex reum absolvit à contestatione libelli cum vim diffinitivae habeat, licite appellatur, p. 141. n. 45.
- A Sententia lata super exceptione legitimisationis personae, sive affirmativae, negativae lata, ut in exemplis ibi, licite appellatur, ib. n. 46.
- Sententia qua iudex pronunciat, clericum remittendum, vel remittit ad iudicem suum Ecclesiasticum, interlocutoria habens vim diffinitivae dicitur, & ab ea appellatio emissa non delata vis fieri declaratur, p. 142. n. 61.
- Sententia lata super exceptionibus peremptoriis, de quibus ibi, dicitur interlocutoria habens vim diffinitivae, & ab ea licite appellatur, ib. n. 62. quod declarata si incidenter proponatur exceptiones dictae alias si principaliter dicitur diffinitiva, ibidem numero 62.
- Sententia qua iudex declarat, tutorem interim non administrare, est interlocutoria, & non appellabilis, ib. n. 65.
- Sententia diffinitiva, & processus factus à iudice post exceptionem legitimam oppositam, & ejus probationem ob eam dicitur attentatum, p. 143. n. 79.
- Sententia qua iudex se recusat vel non suspectum, declarat, dicitur interlocutoria, p. 144. n. 87.
- A Sententia arbitratorum juris negativa, scilicet, reculationem non esse admittendam, aut causam non esse legitimam appellatio legitima, ib. n. 91.
- A Sententia arbitratorum juris affirmativa, videlicet, iudicem legitimè recusatam, non appellatur, ib. num. 96.
- A Sententia arbitratorum, qua iudex legitimè recusatus declarat, potest ipsemet iudex recusatus appellare, ib. n. 91.
- Sententia qua terminus assignatur, seu dilatio, est interlocutoria, p. 156. n. 118.
- A Sententia nimis longam dilationem concedente appellatur, si excedat terminum instantiae, secus si non excedat, ib. n. 120.
- Sententia super admittenda vel rejicienda probatione est interlocutoria, p. 147. n. 137.
- Sententia lata super admittendis vel rejiciendis articulis est interlocutoria, ib. n. 140.
- Sententia non facta publicatione, lata non valet, p. 138. n. 157.
- A Sententia permitte appellacionem in casu prohibito an liceat appellare, remissive, p. 153. n. 193.
- Sententia qua declaratur valere appellacionem, seu posse appellare, est interlocutoria, habens vim diffinitivae, ib. n. 193.
- A Sententia lata negativa super reculatione licet appellare, secus ab affirmativa, p. 154. n. 215. 216.
- Sententia multae est interlocutoria, quae habet vim diffinitivae, quae revocari non potest, licet alii contra, remittitur tamen ob paupertatem, p. 151. n. 182.
- A Sententia multae vel ejus excessu licet appellare, remissive, ib. n. 182.
- Sententia desertionis est interlocutoria, quae habet vim diffinitivae, & lata super sententia diffinitiva est, & an ab ea appellatur, remissive, ibid. numero 183.
- Sententia super instantia perempta lata, est interlocutoria, quae habet vim diffinitivae, ib. n. 184. & ab ea appellatur licite, ibid.
- Sententia super attentatis an sit interlocutoria habens vim diffinitivae discutitur, & an ab ea liceat appellare, remissive, ib. n. 185.
- Sententia interlocutoria ab observatione iudicis an habeat vim diffinitivae discutitur, p. 152. n. 186.
- Sententia qua quis in expensis damnatur, est interlocutoria habens vim diffinitivae, si separatim à diffinitiva proferatur, secus si in diffinitiva, ib. n. 186. & ab ista interlocutoria expensarum appellatur, ibidem.
- Sententia interlocutoria quoad iudicem non transit in rem judicatam, quominus queat revocare, p. 166. n. 19.
- Sententiae appellacione de diffinitiva intelligitur, p. 204. n. 4.
- Sententia interlocutoria, si per dolum, aut iniustitiam feratur, appellacionem recipit, etiam ubi à diffinitiva prohibetur, p. 209. n. 77.
- Idem est in Sententia, quae fertur per latam culpam cum dolo equiparetur, ib. n. 78.
- Sententia lata per dolum iudicis nulla est, nec transit in rem judicatam, ib. n. 78.
- Sententia nulla executionem non meretur, ibidem n. 79.
- Sententia quae partim prohibet appellacionem, partim verò permittit, continet favorem, & odium, p. 213. n. 3.
- Sententia est individua, p. 214. n. 21.
- Sententia non potest pro parte valere, & pro parte non valere, ib. n. 22.
- Sententiae tot, quot capita, quando, pag. 216. num. 53.
- Sententiae tot sunt, quot causae & capita separabilia, p. 217. n. 64.
- Sententia potest pro parte valere, & pro parte non, ubi sunt plura capita separata, p. 218. n. 67.
- Sententiae tot sunt, quot summae ex diversis causis debent, ib. n. 69. ubi de exemplo.
- Sententiae tot sunt, quot annuae pensiones & distinctae in petitione, ib. n. 70.
- Sententia dominatur à potentiore, cui magis incalcet, p. 219. n. 90.
- Sententia lata in possessorio pro actore turbato, & super proprietate pro reo, an sententia possessorii sit exequenda, ib. n. 94. & quid in profanis, p. 220. n. 95. & 99.
- Sententia in beneficiis lata super possessorio pro actore turbato, & super petitorio pro reo, si super utroque est actum, an sententia super possessorio sit exequenda, ib. n. 97. & 98.
- Sententia lata pro reo turbante super possessorio, & pro actore super petitorio, an sententia super possessorio sit exequenda, ib. n. 99. & 100.
- Sententia lata super principali & fructibus rei, si res non recipiat appellacionem, nec fructus aut interesse, ib. n. 102.
- Sententiae additionis latae contra debitorem executio suspenditur respectu tertii oppositoris, qui ab ea appellavit, p. 222. n. 131.
- Sententia subrogati in locum ejus, à cuius sententia non appellatur, an recipiat appellacionem, ibid. n. 134.
- Sententia ita concepta, (si non exhibeat, tot solvat) conditio protestativa; cuius defectus per appellacionem manifestatur, p. 223. n. 141.
- Sententia, qua missio in possessionem ex lege datur, additur

& Verborum.

- additurque, ut ea apprehensa pro indiviso fiat partitio inter coheredes, non dicitur mixturam continere, p. 223. n. 145.
- Sententia an possit exequi pro poena apposita in casu non paritionis, p. 224. n. 150.
- Sententiae ad centum, quae si non solvant intra mensem, condemnet ad trimeses transacto termino fiet executio in poena corporali, ib. n. 154.
- A Sententia data super possessorio non appellatur, licet actum fuerit simul de petitorio, ib. n. 156.
- Sententia lata generaliter restringitur ad prosequuta, ib. n. 159.
- Sententia in possessorio regulatur à petitione, quando potest recipere petitionem juxta formam libelli, ib. num. 106.
- A Sententia demolitionis novi operis denegatur appellatio, p. 229. n. 38.
- A Sententia lata in observantia juris ita disponentis appellacioni non deservit, p. 159. n. 19.
- A Sententia reliquatorum, hoc est, de aliance, appellatio non datur, p. 260. n. 29.
- Sententia non proferitur, ubi deficit iudicium, & litis pendencia, p. 273. n. 27.
- Sententia nulla sive interlocutoria, sive diffinitiva, etiam alias privilegiata, executionem non meretur, p. 249. n. 18.
- A Sententia, qua elector suspenditur à voce activa & passiva, an appellari possit, itaut interim ejus votum seu suffragium valeat, pag. 293. num. 223. & 224.
- Sententiam in beneficiis simplicibus exequendam appellacione pendente potest constitutione Sydonali induci, p. 298. n. 277.
- Sententiam exequi in provisione cappellanae, an in fundatione queat disponere fundator, ib. n. 282.
- A Sententia diffinitiva, qua quis privatur beneficio ob non susceptos ordines necessarios, appellacioni emittae an sit deferendum, p. 309. n. 43.
- Sententia privationis, & aliarum poenarum ob non susceptos ordines intra annum appellatio non suspendit, ib. n. 44. & 45.
- Sententia privationis vel compulsionis suscipiendorum ordinum suspenditur per appellacionem, ubi allegatur de legitimo impedimento, p. 310. n. 46.
- Sententia ubi demonstrat causam jure reprobata, aliam appellans non tenetur exprimere cum illa notorie consistat, p. 314. n. 5.
- A Sententia praestante alimento appellatio interposita non suspendit executionem, quia venter dilationem non patitur, p. 334. n. 1.
- Sententia lata parte non obstante est nulla ipso jure, p. 331. n. 70.
- A Sententia negativa lata contra agentem aliqua via privilegiata generaliter admittitur appellatio, p. 336. num. 19.
- Sententia lata contra fabrum malleantem circa domum scholaris seu Doctoris, appellatio non admittitur, p. 339. num. 66.
- A Sententia super reformatione potionis, seu alimentorum sive contra actorem sive contra alimentarium lata, licita est appellatio quoad utrumque effectum, p. 343. n. 13.
- Sententia contra alimentarium lata si exequeretur, foret dare privilegium, cui jus negat, ib. n. 13.
- A Sententia reformante pensionem ab antiquo constitutam super beneficio, ex quibus causis, & quando admittat appellacionem suspensivam, ibid. num. 21.
- Sententia quamvis sit stricti juris, tamen ex via attractiva continens unum trahitur ad aliud, sine quo illud unum super quo lata est, non potest fortiri effectum, p. 344. n. 40.
- Sententia lata super congruae augmento causativè & incidenter praedicta pensionario super diminutione pensionis, cum principaliter agatur de congruae augmento, ib. n. 31.
- Sententia inter duas Ecclesias contententes super iure decimandi admittit appellacionem, pag. 348. num. 77.
- Et etiam quando collector decimarum excedit modum, quia etiam datur appellatio, ib. n. 77.
- Sententia lata pro solutione salarii, & mercedis famularum, tunc meretur executionem non obstante appellacione si petatur à paupere, secus si à divite, ib. n. 81.
- Sententia lata contra agentem aliqua via privilegiata, & non admittente appellacionem an illam admittat quoad utrumque effectum, p. 357. n. 1.
- Sententia in secunda instantia lata in favorem agentis via privilegiata revocatoria prioris contra illum lata, an executioni sit mandanda non obstante appellacione, ibid.
- Sententia secunda revocatoria primae privilegiata, & jam executae, an sit pariter executioni (altera revocata) mandanda, appellacione non obstante, ibidem.
- Sententia lata contra intentantem visum executivam, remedium possessorium, & petentem alimenta, & similia, appellacionem admittit quoad utrumque effectum, ib. n. 2.
- Sententia lata contra petentem missionem ex l. fin. C. de adito divi Adr. permittit appellacionem suspensivam, p. 358. n. 3.
- Idem est in Sententia negativa lata in aliis possessoris remediis, ib. n. 4.
- Sententia lata contra actorem petentem alimenta licita est appellatio suspensiva, ib. n. 5.
- Sententia negativa distributionis annonae in usum militiae admittit appellacionem quoad utrumque effectum, ib. n. 7.
- Sententia lata contra mulierem petentem dotem recipit suspensivam appellacionem, licet lata in ejus favorem non suspendatur, ib. n. 8.
- Sententia de non exequendo rem judicatam aut obligationem Cameralem permittit appellacionem suspensivam, ib. n. 10.
- Sententia lata contra agentem via privilegiata, qui ab ea appellans revocatoriam illius obtinuit, hac secunda revocatoria erit executioni mandanda, p. 359. n. 27.
- Sententia lata in favorem rei conventi de folio intentato, in causa appellacionis revocetur hac secunda sententia lata in favorem Actoris, mittitur executioni non obstante appellacione, ib. n. 29.
- Sententia secunda affirmativa, revocativa prioris negativae simul lata sit, declarando primam nullam, an mereatur executionem, ib. n. 30.
- Sententia in favorem creditoris in via executiva, quando nulla praecessit executio in secunda instantia an exequatur, p. 360. n. 37.
- Sententia additionis executionem desiderans nihil interest, à primo, an à secundo iudice appellacionis lata sit ut exequatur, ib. n. 39.
- Sententia prima si vulnerit instrumentum garentigiatum, scilicet, declarans illud falsum, aut usurarium, secunda revocatoria illius non meretur executionem, donec obtineat creditor tres conformes sententias, ib. n. 44.
- Sententia qua est reus condemnatus, mittitur sententiae aut instrumenti habenti executionem paratam & privilegium, at Sententia secunda, qua actor condemnatur, illi non mittitur, si ejus privilegio repugnat, p. 361. n. 49.
- Sententia secunda lata contra actorem revocatoria, V u u 3 prioris

prioris executiva virtualiter est negativa executionis, quo casu etiam in prima instantia actori licet appellare, p. 361. n. 50
 Sententia adductionis si nulla seu iniqua sit manifeste, an iudex de appellatione cognoscens queat ea neglecta, exequi, & quo casu, ib. n. 51
 Sententia seu iudicium ordinarii, cuius virtute ut magis idoneus electus fuit in possessionem Parochialis nullus, licet in causa appellationis revocatum non amovetur a possessione, donec per tres sententias conformes vincatur, ib. n. 52
 Sententia prima lata in curia contra possessorem beneficii sequestrum apponitur, tamen licet ipse possessor secundam per se obtineat, non revocatur sequestrum, p. 362. n. 61
 Sententia prima, qua executioni petite locum non fore, est declaratum, & insuper Actor in expensis damnatus, licet patitur appellationem, tamen expensarum respectu mittenda executioni, ibid. numero 54
 Sententia pro actore in alimentis, aut via executiva lata cuius executionem omisit petere, & lata est secunda sententia illius confirmatoria, poterit ejusdem petere executionem non obstante appellatione, quia efficitur appellabilis, nec censetur ejus privilegio renunciare, ib. n. 65
 Secus e converso quando prima pro actore lata nondum executi, secunda illius revocatoria lata est, quia tunc prima non exequitur in secunda instantia, ibid. n. 66
 Quae doctrina fallit in Parochiali vacante, ib. n. 66. remissive, & n. 33. cum seqq.
 Sententia qua ex justa causa a jure probata ordinarius invitis etiam Receptoribus novam Parochialem erigit, declarat, exequitur (appellatione non obstante,) p. 368. n. 35
 Sententia declaratoria, aliquem incidisse in poenam ipso jure impositam, an sit necessaria, pag. 377. numero 1
 Sententia iudicis non debet esse melioris conditionis, quam sententia juris, & quemadmodum ab illius exequutore non appellatur, & ita nec debet appellari ab executione juris, p. 379. n. 18
 Sententiam qua declarat incompatible vacasse per adeptionem alterius, ac simul mandat ejusdem fieri provisionem, non suspenditur per appellationem interjectam per detentatorem utriusque, prout decrevit Senatus Vallsioletanus, pagina 381. numero 53
 Sententia declaratoria ubi requiritur in privatione beneficii ob poenam, non ideo sequitur, quod appellatio sit admittenda si aliqua specialis ratione excludatur, ut in privatione ob non residentiam, p. 382. n. 68
 Sententia declaratoria incursum in poenam privationis ipso jure quoad appellationis prohibitionem, vestitur ex natura casus, cui adicitur, ut si casus est appellabilis, a declaratoria appellatur, si inappellabilis, a declaratoria multo fortius prohibetur appellari, ib. n. 69
 Sententia lata contra quoslibet Ministros iustitiae, puta, tabelliones, Alguazelos, executores, &c. ob varietatem, vel excessum tangentem exercitium officii exequitur appellatione non obstante, p. 385. numero 3
 Sententia lata in Syndicatu contra officialem jure Regio quomodo exequatur appellatione pendente, p. 386. n. 10. remissive.
 Sententia nulla executionem non meretur, quae & nomine sententiae caret, p. 393. n. 9
 Sententia lata non servatis terminis substantialibus iudicii est notorie nulla, atque nullitas insanabilis, p.

495. n. 31
 Sententia amplius non dicitur notorie ex actis nulla & iniqua, quando ex adverso aliquid opponitur, quod dubitationem, aut offuscationem pariat, p. 396. n. 36
 Sententia lata cum procuratore mortuo jam Domino, majoratus possessore, an praedictet successoribus, p. 594. n. 340. remissive.
 Sententia lata contra possessorem majoratus a iudice qui revera iudex non erat, an praedictet successoribus, ib. n. 341. remissive.
 Et quid quando fuit lata a iudice recufato possessore majoratus a recufatione desistente, ib. num. 342. remissive.
 Sententia lata per juramentum delatum possessori majoratus non praedictet successoribus, p. 394. num. 341
 Etiam si juramentum sit litis decisivum, ib. n. 343
 Sententia lata per confessionem legitimi admittitoris, non praedictet Ecclesiae praebendae, aut successoribus, ibid. n. 345
 Sententia ex sola confessione possessoris majoratus lata est, non nocet successoribus, secus si aliae concurrunt verisimiles probationes, ib. n. 347
 Sententia lata ex confessione litigantis super nobilitate, non praedictet filiis & successoribus, ibid. num. 348
 Sententia lata individuis, aliis etiam non vocatis nocet, ib. n. 350
 Sententia lata per condominios feudatariis, coheredibus, aut fideicommissariis, prodest & nocet condominios, &c. ib. n. 351
 Sententia lata super servitute constituta, prodest & nocet confortibus, secus super constituenda, ibid. num. 352
 Pluribus habentibus jus in solidum si ex his unus agat, Sententia contra eum lata consumit jus ceterorum, p. 350. n. 353
 Exemplum redditur in popularibus actionibus, ib. num. 354
 Opposito defectu ad infringendam electionem, lata Sententia pro electo, alterius praedictetur via ulterius opponendi, ib. n. 355
 Et idem est in publicis iudiciis, ib. n. 356
 Sententia adversus unum ex duobus reis credendi, nocet alteri, qui ex eadem causa jus habet, ib. num. 357
 Sententia lata contra probantem fundum suum esse, & ad alterum spectare declarans, non dicitur nulla ipso jure, sed tantum, injusta retractanda per viam appellationis, non nullitatis, p. 403. n. 148
 Sententia qua declarat aliquem non habere, jus patronatus, licet probaverit habere, tamen non potest dici nulla sed injusta regulariter, ibidem, numero 149
 Sententia lata in tam brevi tempore, tantaque festinatione, ut verisimiliter processus inspicere non potuerit, est nulla ipso jure, p. 308. n. 214
 Sententia lata contra vel pro defuncto valet, quando procurator in vita fuisse per contestationem factus Dominus litis, vel quando Dominus satisdedit de iudicato solvendo, dummodo sententia concipiatur in persona procuratoris, p. 409. n. 236
 Et quid si Dominus sine haerede decessit, etiam si Procurator sit in rem suam cessionarius, aut in causa possessionaria, p. 450. n. 137
 Sententia contra mortuum valet, quando iudex ignoravit mortem, ib. n. 238
 Sententia continens causam falsitas non exequitur in bonorum possessione secundum tabulas petita, p. 453. n. 114
 Sententia de aperiendo testamento non recipit appellatio-

lacionem, quia celeritatem desiderat, pag. 454. num. 120
 Sententia negativa non trahit secum executionem a jure nec iudice, cum jus hoc illi privilegium attribuat, quando legitima fiat appellatio, pagina 462. num. 82
 Sententiae secum executionem trahentis effectum suspendit appellatio legitima, ib. n. 83
 Sententiae executio fieri non potest durante termino ad appellandum, p. 464. n. 3
 Sententia contra insignem Latronem ut excludat appellationem debet ferri cum expresso supposito insignis latronis, p. 467. n. 57
 Sententia interlocutoria declarans notorium praecedente negatione rei admittit appellationem, ibid. numero 57
 Sententia lata contra repletum in flagranti crimine non appellat suspensive, p. 468. n. 66
 Sententiae tot sunt quot capitula separata in eadem sententia contenta, p. 469. 470. n. 4
 Sententia in via executiva lata partim pro actore partim contra, a quo solus appellat quatenus contra, poterit capitulum separatum, a quo neutra pars appellavit, executioni mitti, p. 471. n. 27
 Et etiam si reus executatus ab illo capitulo separato, quod contra se facit, appellat, quia nihilominus in viis executivis executio illius facienda est, & de ratione, ib. n. 28
 Sententiarum trium conformitas impedit ulterius appellare, sive sint interlocutoriae, sive diffinitivae, p. 474. n. 2
 Tres Sententiae quae contra se reportavit super aliquo articulo seu gravamine etiam diffinitivae debet iudicatis acquiescere, quia contra illum praesumptio juris est, ib. n. 6
 A Sententis quae juris dispositione non transeunt in rem iudicatam, appellari tertio non potest, p. 475. num. 12
 A Sententia quae non transit in rem iudicatam non auditur quis appellans post decem dies, licet remedio non excludatur, ib. n. 15
 A Sententia interpolata aut alternatim latis qua fit executioni mittenda, & in cuius partis favorem, ib. n. 16
 Quatuor appellationes licet ab eodem articulo dentur, non tamen possunt requiri lex Sententiae, ibid. num. 18
 Sententiae tres conformes in quolibet articulo exequuntur non obstante qualibet exceptione etiam nullitatis, ib. n. 19
 Tres conformes Sententiae aliquo pro se obtinente, impossibile est, ut altera pars alias tres habere possit in eodem articulo, ib. n. 20. & 24
 Varia redduntur exempla sive Sententiae ferantur alternatim sive interpolatim, sive successively, pro aliquo, ib. n. 21
 Sententias tres conformes pro una parte dare non possumus, quin ab alia non demus duas appellationes praecedentes, p. 576. n. 24
 Conformes Sententiae dicuntur quae conveniunt in qualitate & substantia, ib. n. 25
 Sententia praedictet ei qui vere representativè eadem est persona, ib. n. 27
 Sententia in quo difformes dicantur, ib. n. 29
 Sententia alias duas confirmans cum aliquo novo gravamine seu additamento, quod aliis non adit, recipit appellationem, licet in quo sit conformis exequatur hac appellatione, ib. n. 30. & n. 33. ubi declaratur.
 Et tunc sententia quae pro una parte est appellabilis, & pro alia inappellabilis, iudicatur dividua, ibidem num. 31

Sententia tertia aliquid de novo aliis addens, de quo fit actum in ceteris instantiis, tacite aut expresse non dicitur prima super additamento, sed ultima, ib. n. 33
 Sententia ultima condemnans ad eandem summam, ad quam aliae, sub conditione tamen quatenus factio calculo tanta summa debeat, non exequitur, quousque conditio purificetur, p. 77. n. 44
 Sententiae non dicuntur conformes, si ultima lata sit non super desertione, ut in exemplis, ib. n. 45
 Tamen cum transeant duae in rem iudicatam ob desertionem & executionem merentur, ib. n. 46
 Sententiae quae tendunt ad diversum finem, non dicuntur conformes, ib. n. 47
 Sententiae diversae in tempore dicuntur difformes, & datur exemplum, ib. n. 48
 Sententiae, altera abolvens, qui non est probatum, altera observatione iudicii, non sunt conformes, ib. n. 49
 Tertia Sententia declarans alias duas praecedentes nullas, quae postea est revocata per aliam declarantem validas priores, an illis ista ultima dicatur conformis, ib. n. 50
 Et an tunc executio illarum sententiarum permittenda est non obstante appellatione ab hac ultima, p. 478. n. 51
 Tertia Sententia alias duas latis super principali causa declarans nullas, dicitur prima respectu articuli nullitas, & quarta quae illam revocat, dicitur secunda, & recipit appellationem, ibid. numero 52
 Duabus sententis super principali latis conformibus, si a secunda appellatur, & simul de nullitate agatur, tertia fertur illas ut nullas revocans, si quarta feratur priores duas confirmans, illis dicitur conformis, ib. n. 56
 Quarum trium conformium super principali sit executio, licet appellari possit ab ea respectu nullitatis, ib. n. 57
 A novo additamento Sententiae licet possit appellari, tamen sententia exequitur in eo quod conformis est aliis duabus, ib. n. 58
 Sententiae ut tanquam conformes exequantur, non est necesse, ut in toto sint conformes, sed in articulo conformi appellationem excludunt, ibidem numero 59
 Sententiae tres diversae summae in minori dicuntur conformes, si cui diminutio nocet, non appellat, ib. n. 60. & n. 64
 Sententiae quod dicantur conformes respectu majoris summae simpliciter quia teneant, ibidem numero 61
 Sententias tres non dici conformes respectu majoris summae nec exequendas, qui teneant, ib. n. 63
 Duae Sententiae quando exequendae sint vigore statuta idem illis iudicandum est, ac de tribus conformibus, p. 479. n. 69
 De exceptionibus expositis tribus Sententis vel duabus conformibus iuxta statutum qui videndi, ib. num. 60
 Conformes quae sententiae dicantur, de limitationibus & ampliationibus, ibid. n. 71
 Sententia lata super impotentia appellandi est interlocutoria, p. 480. n. 1
 Sententia lata super articulo juris est interlocutoria, ib. n. 2
 Sententia lata super impotentia appellandi, licet sit interlocutoria habet vim diffinitivae, ib. n. 3. & n. 6. vide n. 49
 Duae Sententiae ubi sic se habent, ut una veniat in executionem alterius, si non potest appellari a prima, nec poterit appellari a secunda, p. 481. num. 17

Prima Sententia aliis duabus confirmata non potest rescindi, p. 481. n. 29
 Sententia lata vigore tertiae appellationis super eodem articulo an sit nulla ipso jure, ibid. num. 27. & seqq.
 Sententia lata contra sententiam translata in rem judicatam est nulla ipso jure, ib. n. 28
 Sententia super impotentia appellandi licet habeat vim definitivam, non tamen admittit appellationem, ubi iuste lata sit speciali ratione, p. 491. num. 49. & num. 50
 Sententia per desertionem transit in rem judicatam, ib. n. 74
 Sententiae executio ob desertionem quomodo fit petenda, & de ejus praxi, ib. n. 77
 Sententia per desertionem transit in rem judicatam, quae executionem desiderat, p. 492. n. 92
 Sententia quando per desertionem transit in rem judicatam, fingit lex ab initio non fuisse appellatum, ib. n. 94
 Sententia super desertione habet vim definitivam, ib. num. 101
 Sententia super desertione continet damnum irreparabile, ib. n. 102
 Sententia translata in rem judicatam, vel aliis duobus conformibus mittitur executioni, pag. 495. numero 5
 Sententia in rem judicatam transit ob non emissam appellationem intra terminum, vel ob eam desertam, ib. n. 6
 In executione ejus sententiae privilegiatae, cujus appellatio caret suspensivo effectu, cadere solet excessus, & per consequens appellatio, ib. n. 7
 Nihil prodesse sententiae & judicium, si non esset qui ea executioni mandet, ib. n. 8
 A Sententia, qua quis non gravatur, non appellat, p. 497. n. 26
 Sententia de exequendo est executio, & sic non facienda ante rem judicatam, & intra terminum ad licite appellandum, p. 498. n. 33
 Sententia valde antiqua praesumitur rite & recte lata fuisse, p. 99. n. 49
 Sententia valde antiqua quae dicitur, ut sine processu possint executoriales expediri, ibid. num. 50. remissive.
 Sententia non dicitur constare, etiamsi ejus tenor referatur in executorialibus Papae per relationem partis, quia ipsa sententia adhuc debet doceri, ibidem num. 54
 Sententia definitiva est essentialis, ut iudicium instantiam habere dicatur, p. 506. n. 37
 Sententiae timorem, & commissionis praeculis habere debet executor, p. 515. n. 44
 Sententiae tenor est forma ipsius, ib. n. 45
 Sententia lata super una actione non nocet eidem agenti ex illa actione sibi competenti ex eodem fonte, p. 524. n. 205. declara, ut n. seq.
 Duae Sententiae conformes faciunt rem judicatam in articulo excessus a liquidatione fructuum & expensarum, p. 525. n. 214
 Duae conformes ut dentur in articulo excessus, debet praecise concurrere bina appellatio in una parte, & tres Sententiae, ib. n. 215
 A Sententia Episcopi si semel tantum possit appellari, intelligitur si a superiori prima sententia confirmetur, ib. n. 16
 Secus si prima infirmetur, quia tunc ab alia parte poterit provocari, ib. n. 217
 A Sententia nulla licet appellare, quia non est sublata facultas, sed necessitas appellandi, p. 526. num. 240
 Sententiam a se latam si idem iudex exequatur nuntio

missio ab eo excedente mandatum, ad iudicem mandantem pro repositione recurrendum est, p. 528. num. 5
 Sententia rei tradendae obligat praecise ad factum, nec solvendo interesse condemnatus liberatur si habeat facultatem rei tradendae, p. 535. n. 26
 Sententia sola in iuribus incorporalibus an transferat possessionem civilem & naturalem, p. 539. n. 70
 Sententia sola non transfert dominium in iuribus corporalibus, ib. n. 84
 Sententia lata super principali, intelligitur reprobare incidens, si aliter cum illo non potest subsistere, p. 556. n. 87
 Sententiae causa cessante cessat & ipsa sententia, ibid. n. 91
 Sententia pro aliquo ut haerede ab intestato, rescinditur postea apparente testamento noviter reperto, p. 557. n. 120
 Sententiae causa cessante, cessat ipsa sententia, ibid. n. 122
 Sententiae sustinetur si re vera adfuerit mandatum procuratoris, licet non praesentatum in actis, de quo etiam post sententiam constet, pag. 558. numero 126
 Sententia erit nulla etiam si verè adsit mandatum, non tamen productum in actis, postquam fuit de ejus defectu oppositum, ib. n. 127
 Sententia & acta ut nulla dicantur, non sufficit semel a principio de defectu mandati opponere, sed in quolibet actu protestari, & repeti alias sufficit quodcumque de ejus vera existentia docere, ib. n. 129. & seqq.
 Sententia lata super primava actione, & obligatione annui redditus, ut in posterum praestetur, unica sufficit pro singulis annis condemnatio, pag. 559. n. 150
 Sententia lata in favorem debitoris super uno annuo reddito, obstat agenti pro seqq. debitis unica obligatione, ib. n. 143
 Sententia cum stricti juris, non extenditur de persona expressa ad non expressam, p. 568. n. 3
 Sententia lata contra unum non praedjudicat aliis jus habentibus pro portionibus ex eadem causa, p. 569. n. 23
 Et multo fortius si illi non habeant jus ex eadem causa, ib. n. 24
 Sententia lata specialiter contra unum ex focis non praedjudicat, ib. n. 26
 Sententia lata contra unum alteri non praedjudicat quando uterque praetendit jus aequae principale, ib. num. 27
 Sententia super nobilitate lata contra fratrem non nocet alteri fratri litiganti super nobilitate, nec econtra, ib. n. 28. & seqq.
 Sententia quando facit jus quoad alios non nocet habenti aequè jus principale, ib. n. 29
 Sententia lata contra praesentem valet, contra absentes autem nec legitime citatos nulla est, ib. n. 31
 Sententia non nocet tertio possessori rei, ad cujus restitutionem alius est condemnatus, & de possessione docens, impedit executionem, ib. n. 32
 In Sententia non nominatus intelligitur omissus & ideo non condemnatus, p. 570. n. 43
 Sententia contra non nominatum nec active nec passive locum habet, ib. n. 44
 Non nominatus in sententia potest ab ejus executione appellare, licet expressè nominari non possint, ibid. num. 45
 Sententia est stricti juris & tantum disponit quantum loquitur, ib. n. 47
 Sententia ultra non extenditur quam importet verborum sonus, ib. n. 48

Nec ex ea plus probatur quam ex ea necessario infertur, p. 570. n. 49
 Nec aliud continere dicitur quam quod ex ea necessario infertur, ib. n. 50
 Sententia lata super una re ex pluribus petitis caeterarum non infertur absolutio nec condemnatio, sed omisio, p. 571. n. 73
 Sententia pro una lata semper intelligitur exceptus tertius & sine praedjudicio, p. 572. n. 72
 Sententia lata super dominio utili, aut eo quod jus utile tangit dumtaxat, nihil detrahit, aut officii Domini directo, nec ejus iuri, p. 577. n. 131
 Sententia lata super possessionem emphyteuticam rei & respectu suae possessionis naturalis, non nocet Domino directo etiam scienti, p. 578. n. 140
 Sententia lata contra naturaliter possidentem non nocet possidenti civiliter, ib. n. 141
 Sententia lata contra naturaliter possidentes super dominio rei, cujus probationem & defensionem assumunt, non nocet domino ignoranti causam agitari, ib. n. 142
 Sententia contra usufructuarium non nocet proprietario ignoranti, ib. n. 143. & seqq.
 Sententia lata contra emphyteutam, & usufructuarium super proprietate rei, an noceat domino directo scienti, ib. n. 145
 A Sententia inter alios lata, non appellatur sine legitima causa, quae est fundamentum ut admittatur, p. 580. n. 158
 Sententia lata contra minorem non exequitur contra curatorem vel tutorem, ib. n. 160
 Sententia lata contra tutorem vel curatorem non mandatur executioni contra tutorem, sed contra minorem, ib. n. 171
 Sententia inter alios lata officit rem obtinenti lite pendente, si ve sciat si ve ignoret, ib. n. 169
 Sententia lata contra emptorem, an possit exequi in bonis venditoris assentis defensionis litis, p. 585. n. 233
 Sententia lata contra filium familias efficaciter obligatum, an exequatur in bonis adventitius quorum usufructus parti pertinet, p. 586. n. 234
 Sententia lata contra filium familias exequitur in ejus bonis castrensibus seu quavis, vel in adventitiis, in quibus pater non habet usufructum, ib. n. 236
 Et quid in bonis profectitiis quorum jus acquiritur patri, ib. n. 237. remissive.
 Sententia lata contra filium familias non potest exequi etiam in sola proprietate rei, cujus usufructus pertinet patri, ib. n. 238
 Sententia lata in favorem actoris super interdico retinendae, prodest ejus haeredibus ut in possessione defendatur, ib. n. 243
 Sententiae latae contra administratores Praelatos, seu tutores, executionem an possint impedire ratione juris sui specialis, p. 588. n. 258
 Sententia contemptoria licet sit lata contra aliquem tanquam administratorem alterius, si probat in continentem de possessione sua, jure proprio admittendus est, p. 589. n. 279
 Sententia & acta gesta per tutorem nomine pupilli, non nocet juri competenti ipsi pupillo, quod in iudicium non deduxerit, ib. n. 267
 Sententia lata contra agentem tanquam ex alia persona, illi non praedjudicat in iudicio, quod venit ex nova persona, p. 590. n. 282
 Sententia lata contra comparem uti administratorem, nocet illi etiam si dixit comparere nomine suo proprio, ib. n. 283
 Sententia lata contra administratorem ratione & contemplatione officii, illi etiam ut privato nocet, si re pendente factus est possidere nomine administrationis, ibid. n. 184

Sententia quae simpliciter loquitur de nomine proprio partis, si tamen ex actis appareat egisse ut legitimus administrator, non jure proprio intelligenda est, sed administratorio nomine, ib. n. 291
 Sententiae dubietas declaratur ex actis & processu, ib. num. 293
 Sententiae dubietas recipit declarationem a libello, ib. 293
 Sententia intelligitur lata ex qualitate in libello deducta, etiam si in sententia non exprimat, ibid. num. 294
 Sententia cui nocet etiam omnia acta iudicii, ib. num. 301
 Sententia lata contra praedecessorem quando praedjudicat successoribus, nocet etiam acta & instantia coeperta in eodem statu transit, p. 591. n. 302
 Sententia lata contra virum in rebus dotalibus, nocet uxori etiam soluto matrimonio, ib. n. 305
 Nisi adsit collusio vel minus legitima defensio, ib. n. 306
 Sententia lata contra illos quos negotium principaliter tangit & primum locum defensionis habentes, praedjudicat jus habentibus in consequentiam & accessorie, si ve scientibus, si ve ignorantibus, ibidem numero 310
 Ubi delictum est commissum ab uno, & poena infligitur alicui, in consequentia Sententia lata super delicto contra principalem nocet alteri, p. 592. n. 313
 Sententia lata contra principalem alienantem post commissum delictum inferentem prohibitionem ipso jure nocet possessori bonorum, ib. n. 314
 Sententia lata contra Praelatum seu rectorem beneficii praedjudicat successori, ib. n. 315
 Sententia lata contra administratorem Ecclesiasticum vel temporalem, prodest & nocet successori in administratione, quamvis ab illo causam non habeat, ib. n. 316
 Cuilibet successori in universali regimine & administratione, nocet Sententia lata contra praedecessorem, ut Episcopi, oeconomico, fisco, & aliis, ibidem num. 329
 Sententia semper praedjudicat ei qui verè vel repraesentative est eadem persona, ib. n. 320. & 326
 Sententia lata contra Praelatum intrusum an praedjudicat Ecclesiae, ib. n. 321
 Sententia lata pro vel contra aliquos cuius artis vel officii, prodest & nocet successoribus & postea venientibus, ib. n. 322
 Sententia contra mercatores aut datarios gabelle seu pedagiis, nocet successoribus etiam non citatis, quia dicitur actio popularis, ib. n. 323
 Sententia contra plures sub nomine collectivo puta familia, agnatio, praedjudicat omnibus, ib. n. 324
 Sententia super una civitate vel vico contra alium super apponens limitibus, exequitur contra vicinos postea natos in vico condemnato, ib. n. 325
 Sententia lata contra civiles alicujus loci praedjudicat sequentibus etiam non haeredibus, ib. n. 326
 Si is cui primus locus defensionis competit, patiat ut alius cui negotium secundario tangit agat, Sententia lata illi praedjudicat etiam non citato, p. 593. n. 327
 Plura redduntur exempla, ib. n. 328
 Sententia lata contra possessorem beneficii ex eo quod confersens jure caruerit, an praedjudicat confersenti, ut sciat rem agi quid quoad possessionem, quid quoad proprietatem, ib. n. 329
 Sententia lata contra praesentatum aut electum an praedjudicat patronis, aut electoribus, ib. n. 330
 Sententia contra praesentatum aut electum ex defectu juris praesentandi aut eligendi an noceat Patrono aut electori, ib. n. 321

Index Rerum,

- Sententia contra Patronos electores aut collatorem ex defectu juris eorum an præjudicat præsentato aut electo, &c. p. 593. n. 332
- Sententia contra creditorem super proprietatem rei pignoratæ, nocet Domino debitori scienti litem agi & quare, ib. n. 333
- Sententia lata contra fiscum, nocet habenti jus ab illo derivatum, ib.
- Sententia contra eos qui primum locum obtinent in rei defensione, tunc successoris nocet, & ei qui jus habet secundariò quod illi fideliter litem tractare, ibid. n. 334
- Sententia contra eum primum defensionis locum habet obtenta, illo colludente, negligente, aut contumace, non præjudicat successoribus, ib. n. 335
- Sententia lata per actum dependens, à voluntate administrationis, ut puta per renuntiationem ejus, non præjudicat successoribus, p. 594. n. 338
- Sententia lata ex consensu litigantium & eorum conventionione non præjudicat successoribus, ib. n. 339
- Sententia jus est strictum, p. 599. n. 2
- Sententia super una re vel rei parte lata, non continet aliam, nec etiam aliam partem, n. 3
- Sententia de una in ipsa expressa, ad aliam non expressam extenditur, ib. n. 4
- Sententia super certis bonis cum dictione (maximè) alia non expressa non includit, ib. n. 5
- Sententia non extenditur ad augmentum rei limitatæ, ib. n. 7
- Sententia nunquam continet ea de quibus in judicio non fuit actum, non in judicio cognitum, ib. n. 8
- Sententia lata super una re ex pluribus petitis, non extenditur ad alias, ib. n. 9
- Pluribus rebus in judicio generaliter deductis, Sententia lata non omnibus præjudicat, sed tantum in prosequendis, & in quibus lis fuit contestata, ibid. n. 10
- Nisi pars malitiosè disfulerit alias res prosequi, ibid. num. 11
- Sententia declarans castrum esse civitati subiectum, censetur declarare teneri ad onera civitatis, p. 600. num. 20
- Sententia ubi quid necessario supponit, ad illud se extendit, quia in ea dicitur expressum, ib. n. 21
- Sententia censetur continere illud sine quo principale non potest stare, ib. n. 23
- Sententia lata super uno, extenditur ad aliud, sine quo illud unum effectum fortiri non potest, ibid. num. 24
- Sententia supponens aliquid necessariò, videtur illud exprimere, ib. n. 25
- Sententia lata super præminentia sedis intelligitur lata super aliis præminentis quæ sunt accessoria sedis, ib. n. 30. & 31. ubi limitatur, & n. 32
- Sententia non subintelligitur in necessario antecedente nonconsequenti, quando id in judicium deductum non fuit, ib. n. 33
- Sententia qua aliquid exprimitur per modum causæ, non parit exceptionem rei judicatæ, in causa super qua non fuit actum cognitum, nec lis contestata, p. 601. n. 34
- Secus si partes illam causam per modum causæ deduxerint in judicium, ib. n. 35
- Annunciatum in Sententia per modum causæ si plene cognitum sit, præjudicat sententia in annunciatum, non alias, ib. n. 36
- Sententia extenditur ad id quod ex ea inferitur necessariò, quando super illatione plene fuit cognitum, non aliter, ib. n. 37
- Sententia qua pronuntiat fideicommissarium mittendum in possessionem intelligitur restituendam fore hæredi quando super eo actum fuit, ib. n. 39
- Sententiæ verba ad intellectum juris sunt reducenda, ib. n. 43
- Sententia qua clericus est declaratus beneficiæ delictum, quoad tamen si privatione beneficii dignum, an possit ad beneficium extendi, si in sententia non sit expressum, p. 603. n. 66
- Sententia qua clericus condemnatur ad restitutionem beneficii cum fructibus perceptis, an exequatur in distributionibus quotidianis obligationibus funerariis & elemosynis incertis, p. 604. n. 75
- Sententia est stricti juris, & tantum disponit quantum loquitur, p. 605. n. 94
- Sententia plus non probat quàm ex ea necessario inferatur, ib. n. 95
- Sententia aliud non continet quàm quod in ea repetitur expressum, ib. n. 96
- Sententia strictam interpretationem recipit, ibid. num. 97
- Ex verbis Sententiæ nihil inferitur nisi quatenus verborum significatio subintelligitur, p. 607. n. 124
- Sententia stricti juris, & ultra non extenditur quàm importet verborum sonus, ib. n. 125
- Sententia qua declaratur rei dominus aliquis, non includuntur fructus nisi exprimanur, ib. n. 116
- Expressum in Sententia, & necessario tacitè supponi, idem est, ib. n. 217
- Sententia qua declaratur quem esse dominum rei, habet tacitam condemnationem ad illam dimittendam & restituendam, p. 608. n. 133
- Sententia qua declaratur bona esse auctori hypothecata censetur condemnari reum ad illam relaxandam, ib. n. 134
- Sententia qua quis declaratur debitor alicujus ex causa mutui, virtualiter intelligitur condemnatus ad restituendum debitum, ib. n. 135
- Sententia declarans in aliquem fuisse translata possessionem ex tali tempore, ab illo videtur ad fructus condemnare, ib. n. 236
- Sententia declarans aliquid deberi, includit tacitam debiti condemnationem, ib. n. 137
- Sententia qua quis condemnatur ad restitutionem bonorum refusis expensis, licet non dicat per quem, tamen subintelligitur per eum cui bona restituantur, ib. n. 139
- Sententia reddendæ rationis qua exprimitur ut facta liquidatione exequatur exequatur, non indiget alia confirmatione, p. 609. n. 134
- Sententia generalis condemnatoria fertur in judicis universalibus, in executione postea liquidandum quæ sub genericâ condemnatione comprehenduntur, p. 616. n. 1
- Idem & in judicis generalibus, puta reddendæ rationis administrationis, ib. n. 2
- In executione sententiæ universalis, puta *l. fin. Cod. de edict. Divi Adriani*. tenuta majoratus, petitione hereditatis, &c. liquidantur res ad illam pertinentes, ib. num. 3
- Sententia potest fieri incerta super accessoriis, puta fructibus, pertinentiis, &c. de cujus æstimatione liquido in executione apparebit, ib. n. 4
- Quod in sententia continetur implicitè, per liquidationem in executione declaratur explicitè, p. 617. n. 15
- Sententia excedens taxam legis in annuis redditibus, est nulla ipso jure, p. 619. n. 48
- Sententia talis in dubio intelligitur, qualis de jure ferri debuit, quia jus refertur, ib. n. 49
- Sententia ita debet interpretari ne iniquitatem & injustitiam contineat, ib. n. 50
- Sententiæ generalis sive petitionis hæreditatis, sive rei particularis cum pertinentiis, postquam fuerit in executione verificatum, quæ bona pertineant ad

& Verborum.

- ad hæreditatem seu pertinentias, super omnibus sit executio, p. 621. n. 66
- Sententia lata super re aut bonis quibus adhæret jus patronatus & est annexum, illud etiam comprehendit, p. 624. n. 107
- Sententia confirmationis bonorum comprehendit jus patronatus, quod illis est annexum, p. 624. n. 108
- Sententia nedum parit exceptionem rei judicatæ in rebus profectis, sed etiam in pertinentiis & appendicibus profectorum, ib. n. 110
- Sententia lata super re petita intelligitur etiam lata super accessoriis & dependentibus ab ea, licet specialiter non exprimanur, ib. n. 112
- Sententia declarans vicum esse subiectum civitati, extenditur ad contributionem onerum civitatis, tenquam accessorium subiectioni, ib. n. 112
- Sententia lata super re principali extenditur ad connexa pertinentia & adherentia, ib. n. 113
- Sententia licet sit stricti juris, extenditur ad augmentum, ib. n. 115
- Sententia extenditur ad connexa, ib. n. 116
- Sententia super dominio castri, censetur lata super jurisdictione coherentem castro, ib. n. 117
- Et idem dicendum de re incorporata, quia incorporatio omnia comprehendit, ib. n. 118
- Sententia in judicis universalibus facit rem judicatam in omnibus pertinentiis liquidandis in executione, p. 625. n. 120
- Sententia super restituenda comprehendit pertinentias, appendices, augmenta, connexa, & coherentia ipsi rei, ib. n. 124
- Dummodo etiam in genere ipsæ pertinentiæ fuerint in judicio petite, licet Sententia super pertinentiis non petitis ferri possit, ib. n. 125
- Sententia lata generali super re & pertinentiis sit executio tam super principali, quàm super pertinentiis liquidandis & verificandis, ib. n. 131
- Sententia qua res vincenti adjudicatur, semper intelligitur cum fructibus pendentibus, quamvis nulla eorum fiat mentio in sententia, p. 627. n. 151
- Sententia qua quis condemnatur ad rei restitutionem à litis contestatione seu occupatione, an possit executor exequi in decursis post sententiam usque ad actualem restitutionem, p. 628. n. 8
- Sententia est stricti juris, & ultra non exequitur quàm in ea continetur, quia non expressum censetur omisum, p. 629. n. 9
- Sententia referens se ad aliud, puta instrumentum aut sententia, plus non operatur, quàm quod in relatione continetur, p. 631. n. 38
- Sententia confirmans retro non respicit, ib. n. 40
- Sententia confirmans referens se ad sententiam, intelligitur cum sua qualitate, ib. n. 42
- Sententia lata virtute instrumenti ad quod se refert, licet agatur ex sententia, tamen exequitur prout in instrumento cum omnibus qualitatibus, ib. n. 43
- Sententia termino transacto, potest judex exequi pecuniam pecuniariam, omnia poena corporali conditionaliter exposita, si hoc utilis sit fisco, p. 632. n. 51
- Sententia ad rem tradendam, si perit vel obiit, sit executio in æstimatione, ib. n. 57
- Sententia debet interpretari prout de jure ferri debet, & ad juris sensum referenda, p. 639. n. 62
- In Sententia veniunt ea quæ legis dispositione aut præsumptione inesse dicuntur, ib. n. 64
- Sententiæ verba sunt civiliter intelligenda, ib. n. 65
- Sententia debet interpretari ut non contineat injustitiam, ib. n. 66
- Sententia præsumitur lata ex causa deducta in libello, & petitione, & juxta illam erit interpretanda, p. 640. n. 70
- Sententia qua quis est condemnatus in exilium ex qua non appareat de quo senserit an de præciso, an de voluntario, de præciso intelligenda est, p. 641. n. 84
- Sententia si ob impossibilitatem non potest adimpleri in eo super quo lata est, exequitur in eo quo potest, ib. n. 89
- Sententia qua quis condemnatus ad conservandum fideiussorem suum indemnem ab alterius obligatione, si hæc fuerit extincta, quia compulsus solvit fideiussor, intelligitur, ut solum sibi restituat, ib. numero 90
- Sententia absolvens tutorem à tutela, intelligitur ab ejus ratione reddenda super quo actum fuit, ib. numero 91
- Sententiæ præcisè obligat, p. 642. n. 99
- Sententia ultra non extenditur quam importat verborum sonus, quia tantum disponit quantum loquitur, ib. n. 100
- Ex Sententia aliud non inferitur, nisi quatenus vis verborum & necessitas patitur, ib. n. 101
- Sententia lata contra plures simpliciter, intelligitur contra quemlibet pro virili, & quantitate bonorum occupatorum, p. 643. n. 119
- Sententiam licet judex mutare aut corrigere non possit, tamen potest declarare, p. 644. n. 130
- Sententia evidenter injusta cum nullitatis æquiparetur, admittit appellationem etiam in causis privilegiatis, p. 647. n. 24
- Sententia condemnans ad restitutionem bonorum, exceptis quæ sint in territorio condemnati, aut quæ sint feudalia, prius de exceptione est facienda liquidatio, ib. n. 36
- Sententia lata sub conditione, vel modo, semper opponi potest de defectu conditionis vel modi, p. 648. num. 46
- Sententia informativa executionis, cujus contemplatione tertius vel per subhaftationem, vel aliter, rem possidet, ipsi tertio etiam non citato, & etiam clerico officit, & in nullum directo exequitur, p. 655. num. 11
- Sententia lata cum eo cui principaliter negotium tangit, præjudicat habentibus jus secundariò, & in consequentiam, & derivatum ab illo, etiam non citatis & ignorantibus, ib. n. 13
- Sententia informativa executionis per appellationem revocatur, cujus occasione tertius possidet rem subhaftatam, lata contra creditorem qui principaliter tangit, & est legitimus contradictor, officit ipsi tertio etiam non citato, cui res tangit in consequentiam, ib. n. 14
- Sententia lata super causa, censetur lata super causato, ib. n. 28
- Sententia revocata per aliam, prima dicitur illicitè præcessisse, & omnia acta pro illicitè attentatis corruunt ipso jure, p. 656. n. 43
- Sententia si facit jus quoad omne, lata contra principalem, nocet etiam tertio possessori, p. 657. n. 53
- Sententia lata contra auctorem, nocet successoris etiam non citato, ex c. juris resolutivi, ib. n. 62
- Sententia informativa executionis, cujus contemplatione tertius possidet, illi etiam clerico officit non citato, ib. n. 63
- Sententia lata inter creditorem & debitorem, sufficit etiam si non citetur tertius possessor hypothecæ, cui pactum de non alienando erat appositum, ut in eum executio procedat, ib. n. 66
- Sententiæ executionem ad impediendam de solo & merito facto possessionis tertii oppositoris cognoscitur & tractatur, p. 658. n. 78
- Sententia inter alios lata exequitur de recto, & sine novo processu in possessorem rei litigiosæ, p. 659. n. 93
- Sententia lata per judicem laicum licet clericum tertium rei litigiosæ possessorem noceat, an possit per eum

Index Rerum,

eum exequi in clericum, Martæ opinio refertur, ib. n. 95. reprobat, n. 122
 Sententia, ad non expressa non porrigitur, cum sit stricti juris, p. 662. n. 137
 Sententia revocata dicitur illicitè præcessisse, & retroacta pro attentatis corruunt ipso jure, p. 664. n. 162
 Sententia retractata, tacitè retractata intelligitur executione ejus vigore facta, omniaque quæ victor ejus occasione habuit in pristinum restituitur, ibidem numero 164
 Sententia revocata, tacitè executio revocata intelligitur, ita ut bona capta relaxentur eodem imperio, quo fuerunt concessa ac si facta non fuisset executio, ib. n. 165
 Sententia revocata non præstat bonam fidem, quoad fructuum acquisitionem, ib. n. 167
 Sententia lata cum legitimo contradicatore, qui primas defensionis partes occupat, nocet habentibus secundariis, & in consequentiam, p. 665. n. 184
 Sententia non probat ultra id quod ex ea necessario inferitur, ib. n. 193
 Sententia ratione excessus in totum est nulla cum sit individua, p. 666. n. 198
 Sententia continens diversa capita licet annulletur, excessus pro cæteris sustinetur, ib. n. 206
 Sententia contra turbatorem lata, & præstita cautione, si turbet & dicat ex nova causa, non auditur, si executio fuit de recenti, secus si longo intervallo, p. 669. num. 242
 Sententia dicitur executio, quando aliquo tempore permansit, ib. n. 243
 Sententia semel executiva in habentibus tactum successivum, si res iterum ex intervallo deveniat in potestatem condemnati, iterum exequitur, ibidem numero 247

Sepultura.

Sepeliendi jus habens potest etiam per alienos fundos & territoria deferre cadaver, p. 245. n. 93
Sequestratio, Sequestratio, Sequestrum.
 Sequestratio regulariter prohibita est, p. 143. n. 84
 Sequestratio prohibita est, descriptio tamen permittit, p. 152. n. 187
 Sequestrum beneficii reservati juxta constitutionem Pianam, non potest iudex apponere via judiciali & extrajudiciali simul, p. 283. n. 125
 Sequestrationis decretum est interlocutoria, p. 313. num. 1
 Sequestratio regulariter est prohibita, ib. n. 2
 Sequestrum regulariter recipit appellationem, etiam absque causæ expressione, p. 313. 314. n. 3
 A sequestrario compulsio ad depositi redditionem, appellationi an sit deferendum, p. 319. n. 70
 A sequestrari attentati denegata revocatione appellationi deferendum est, p. 314. n. 9
 A sequestrato attentato appellatione pendente licita est, ib. n. 10
 Sequestrum quando necessitatur iudex, apponere plures referunt casus remissivè, ib. n. 12
 Sequestrum ex justa causa ex officio potest iudex apponere etiam in casibus, quibus denegatur ad instantiam partis, p. 314. n. 13
 Sequestrum apponitur in beneficialibus, maxime etiam instante dilapidationis ratione quando timetur ut ne fructus possit recuperare, p. 315. n. 14
 A sequestrato non datur appellatio, quando Rex apponi jubet præcipue, non remissivè, ib. n. 15
 A sequestrato imponendo vigore Clem. 1. de seq. poss. appellare non licet, ib. n. 17
 Sequestrum quando sit apponendum in beneficiis reservatis ab ordinario provisum, ib. n. 18
 Sequestrum apponendum in beneficiis reservatis non suspenditur per appellationem, ib. n. 19

Sequestrum appositum legis præcepto potius ab ipsa, quam à iudice appositum censetur & à legis dispositione non licet appellare, ib. n. 20
 Sequestrum remediandi dicitur cautio, per quam regulariter cessat, ib. n. 21
 Sequestrum non evitatur per cautionem, quando à lege apponi mandatur, secus quando simpliciter permittitur, ib. n. 22
 Sequestrum ex Clem. 1. de sequest. poss. non recipit appellationem, quia à lege non iudice juris executore impositum intelligitur, ib. n. 24
 Sequestrum ubi promittitur, iudicis arbitrio appellationem admittit, p. 316. n. 25
 Sequestrum mandatum ob periculum fugæ debitoris non suspenditur per appellationem, ib. n. 26
 Sequestrum decretum requirit partis citationem, & causæ cognitionem, p. 316. n. 29
 Sequestrum revocatur de facto, si ex obruto fuit appositum, ib. n. 30
 Sequestrum ubi apponitur ob periculum in mora, citatio non est necessaria, nec juris solemnitas, ib. numero 31
 Sequestrum ob periculum appositum sine citatione, non potest revocari, & relaxari absque ea, ib. n. 32
 Sequestrum appositum propter scandalum, & rixam vitandam non recipit appellationem, nec per eam suspenditur, ib. n. 33
 Ob sequestrum possessio non amittitur, sed retinetur, ib. n. 34
 Sequestrarius ex consensu pretium possidet, datus autem à iudice nullatenus, ib. n. 35
 Sequestrator depositarius, aut conductor ad longum seu modicum tempus, an & quando possit præsentare, ib. n. 36
 Sequestrata rei aut beneficii fructus referuntur vincenti in sine litis, ib. n. 37
 Sequestrari restituendi sententia non recipit appellationem; ib. n. 49
 Sequestrari reddendi decretum est interlocutoria merè, p. 317. n. 50
 Sequestrum relaxatur, & tollitur statim quod aliquis possessor declarat, p. 317. 318. n. 51
 Sequestrum est iudiciale depositum, p. 310. n. 54
 Inter sequestrum iudiciale & depositum extrajudiciale quæ sit differentia, ib. n. remissivè
 Sequestrum in omnibus depositario æquiparatur, ib. numero 55
 Sequestrator ad restitutionem sequestrari actione depositi tenetur, ib. n. 56
 A sequestrari aut depositi denegata revocatione appellationi an sit deferendum, ib. n. 57
 A sequestrari revocatione legitime facti licita est appellatio, ib. n. 59
 Sequestrari revocatio non suspenditur per appellationem, quando cessat causa sequestrari, aut dispositi, ib. numero 63
 Sequestrum appositum juris dispositione, non finitur nisi per sententiam transactam in rem iudicatam, p. 319. n. 96
 Sequestrum ut tollatur, requiritur sententiæ executio, cum aliter his non dicatur finita, ib. n. 65
 Et quid quando sequestrum apponitur iudicis officio, & eius arbitrio, ib. n. 66
 Sequestrari loco data cautio de re non varianda, & restituenda durat post rem iudicatam, ib. n. 67
 Sequestrarius semel electus non potest removeri, nisi ex nova causa, ib. n. 68
 Sequestrator compulsus ab executore rei restituendæ vincenti in lite an possit appellare, eò quod in sententia non nominetur, p. 320. n. 84
 Sequestrator ad mandatum iudicis tenetur sequestrum restituere vincenti, ib. n. 87

Sequestrator

& Verborum.

Sequestrator, & depositarius potest urgeri quodcumque ad rationem reddendam, p. 320. n. 89
 Sequestrari remotione intimata statim sequestrum est restituendum, ib. n. 90
 Sequestrum licet regulariter si prohibet, tamen quando in casu particulari lex præcipit sequestrum apponendum appellatio non admittitur, p. 371. numero 11
 Sequestrata mula debitoris forensis, si probet non esse suam, sed conductam, restituitur, p. 561. n. 168
 Sequestris pluribus apposis super eadem re an prius præferendum, ib. n. 169
 Sequestrata rei seu pro executione captæ an venditio sit nulla, ib. n. 170
 Sequestrari sententia non comprehendit fructus præteriti temporis, sed stantes & futuros, p. 632. n. 53

Servitus.

Servitus potest constitui in re emphyteutica resolvenda, tamen resoluta jure emphyteutis, p. 578. n. 139

Signatura.

Signatura iustitiæ solet rescribere cum clausula (five præjudicio legitime executione, &c.) in causa mercedis promissæ, vel inter eum qui solet operas suas locare, & eum qui solet conducere, n. 87. secus è converso, p. 348. n. 86
 Si tamen Signatura videat iudicem à quo excessisse in taxatione mercedis non convenit, solet pro parte admittere executionem, pro parte verò deferre appellationi, p. 348. n. 88
 Signatura iustitiæ antequam committat causam appellationis suspensivæ ab excessu, non facit credit partis assertionis, nisi prius de illo gustaret, p. 522. numero 166

Silentium.

Silentium perpetuum ubi est appositum à denegante audientiam, non est licita appellatio, p. 231. numero 57
 Silentium perpetuum tollit simul appellationem, ib. numero 60
 Silentium longi temporis in executorialibus licet possit concurrere; non tamen iniustitia calumniosa sicut in lite, p. 505. n. 23
 Silentium per longum tempus non præsumit directas executoriales, cum addit in illis præsumptio boni juris, ib. n. 26
 Silentium longi temporis perimit instantiam litis, ergo perimit jus exequendi ex executorialibus; non est bonum argumentum, ib. n. 27

Simoniacus.

Simoniacus notorius vel confessus non appellat, vel quando simoniacus respectu ordinis, etiam occultus quia tunc non appellat, p. 456. n. 16
 Simoniacus occultus appellat, si simonia cadat super beneficio, ib. n. 27

Societas.

Societatem in re individua alteri non præjudicare, æquum est, p. 401. n. 113

Solemnitas.

Solemnitas quæ requiritur in construendo, requiritur in destruendo, p. 94. n. 7
 Solemnitas requisita in contractu, eadem requiritur in distractu, p. 154. n. 209
 Solemnitates, & decreta enuntiata in alienatione rerum Ecclesiasticarum probant, donec de contrario noceatur, p. 302. n. 23
 Solemnitatibus enuntiatis in specie per tabellionem statuitur, licet non in genere, ib. n. 24

Salgado de Proce. Reg.

Solemnitatum enuntiatio per iudicem in specie an requiritur, vel in genere an sufficiat, ib. n. 25
 Solemnitas requisita actui construendo, eadem requiritur ei destruendo, p. 318. n. 62
 Solemnitates de jure & Rotæ stylo essentialiter requisitæ si omittantur, relevant, ubi de contrario stylo Hispaniæ apparet, p. 410. n. 242

Solium.

Solium esse dicitur per duos actus, p. 241. numero 21
 Solium concedi, ut dicatur, an requirantur duæ concessionis, ib. n. 22
 Insolitum dicitur, quod nunquam factum fuit, solitum autem quod aliquando, ib. n. 23

Solutio.

Solutiones decursæ nihil inferunt in futurum, quo minus opponatur exceptio contra instrumentum aut tabellionem, omisa in prima pagina, p. 559. numero 147
 In Solutum datum, & adjudicatio, si non fiat pro mensura debita, revocatur in totum, p. 666. numero 199
 Solutio rei debite non est in consideratione, quæ non duravit, p. 668. n. 236

Spoliator.

Spoliator causam dans homicidio non appellat, p. 466. n. 41

Status.

Status mutatio in beneficialibus in dubio non præsumitur, p. 419. n. 29

Statutum.

Statutum à decurionibus editum, ab eorum successoribus vel à populo est declarandum, pagina 97. numero 69
 Statutum prohibens appellationem ab interlocutoria non censetur prohibere ab habente vim diffinitivè, p. 155. n. 229
 Statutum prohibens appellationem à sententia potestatis, intelligitur de diffinitiva strictè, p. 204. numero 6
 Statutum prohibens appellationem à diffinitiva, intelligitur & in interlocutoria, ubi militat eadem ratio, p. 205. n. 19
 Statutum prohibens de nullitate dici, intelligitur etiam in interlocutoria, ib. n. 20
 Statutum generaliter prohibens appellationem à tali causa, intelligitur prohibere à qualibet ejus interlocutoria, p. 206. n. 44
 Idem in Statuto prohibente compromissum, ib. n. 45
 Statutum prohibens appellationem specialiter à sententia, intelligitur de diffinitiva, non de interlocutoria, cum sit stricti juris, ib. n. 48
 Statutum prohibens appellationem est odiosum, & restringendum, ut minus lædat jus commune, ib. numero 48
 Statuto disponente non posse inquiri contra advocatum, alio autem quod contra militem inquirunt, si aliquis sit miles & advocatus an delinquens patitur inquisitionem, p. 215. n. 41
 Statuto stante ut bannitus pro centum offendatur, an duæ causæ diversæ possint conjungi, ut faciant centum, & queat offendi, p. 218. n. 71
 Statuto, quo removeretur audientia in agendo, & defendendo, censetur appellatio sublata, p. 298. numero 279
 Statutum tollens appellationem, debet esse clarum, non turbidum, cum suapte natura sit etiam strictè interpretandis, p. 380. n. 42
 Statutum disponens aliquam sententiam exequendam

X x 8

non